У име Оца и Сина и Светога Духа.

Никада људи, браћо и сестре, нису толико говорили о јединству, о братској слози, о заједници, а никада у историји рода људског није било више деоба него данас. Деле се људи не само по језику који говоре, по боји коже, по култури, по цивилизацији, по богатству и сиромаштву, него се један исти народ дели на многе партије, странке, подпартије. Дакле, деоба постоји свуда и на свакоме месту међу људима. А људи би хтели да буду сви једнаки. Међутим, то ни у историји није тако било и неће бити.

Уместо тих толиких деоба које постоје међу људима Господ Христос познаје само две врсте људи. То је данас речено у Светом Јеванђељу у причи о десет девојака. Постоје мудре и постоје луде. Каже Јеванђеље пет од њих беху мудре а пет луде. То је слика рода људскога, цео род људски се дели само на те две врсте на та два дела, једни су који верују у Бога и живе по вољи Божијој они за које се каже да су мудри, и они други који у Бога не верују, који Бога не поштују који заповести не врше, који живе у греху и страстима својим то су оних пет лудих девојака. У чему је разлика међу њима? Све су оне девојке, рекло би се нема разлике међу њима, али има. Оне мудре су, поред девства што су сачувале, трудиле се и на осталим врлинама, смирењу, трпљењу, послушању, и то је то уље које су оне сабирале за своје светиљке, за своје жишке. А оне друге луде девојке мислиле су да је само довољно сачувати девство а остало није битно и нису мариле за остале заповести Божије. И све оне изађоше да дочекају Женика који долази, али Женик је одоцнио вели Јеванђеље. А девојке као и сва људска бића задремаше и поспаше. У поноћ настаде вика слугу: *”Долази Женик изађите Му у сусрет”*. Онда све девојке устадоше, запалише своје светиљке, али разлика се одмах показала. Једне светиљке почеше да се гасе. То су оних пет девојака које нису имале уље са собом. Видевши то оне су се обратиле својим другарицама: *”Дајте нам од свога уља јер се наше светиљке гасе”*. А ове будући мудре мудро и одговарају: *”Да не би нестало и вама и нама, боље идите ви па купите себи”*. И оне одоше да купе, међутим долази Женик, улазе сватови и дворана се затвара. Онда долази и оних других пет девојака, лупају на врата и вичу: *”Господару господару отвори нам врата”*. Он им одговори: *”заиста ја вас не познајем”*. И оне остадоше иза затворених врата, нису се удостојиле да уђу на ту свечаност. То бива и са нама људима браћо и сестре. Јер они који се труде да у животу своме чине добра дела, милостињу, да врше молитву, да у Бога верују, они сабирају уље за своје светиљке, када дође Господ по други пут, то је та жеља коју очекујемо други долазак Господњи, када ће доћи да суди живима и мртвима. А они који се не брину о томе него живе по својој вољи, служећи само себи, чинећи зло другима, не поштујући Божије заповести, они спадају у оне друге који ће чути гла: заиста вас не познајем. То је прича слична оној када Господ говори о свом другом доласку, када ће анђели затрубити и скупити све људе и живе и мртве. А они ће се разделити на два дела. Једни ће бити с десне стране, а други са леве стране. Опет деоба рода људскога само на два дела. Не постоје друге деобе. И тамо ће бити они са десне

стране достојни Царства Небескога, а они с леве стране који су грешници, недостојни, они ће отићи у муку вечну. То је поука данашњег Светог Јеванђеља браћо и сестре.

А данас ми славимо једну предивну светитељку Божију, свету мајку Параскеву, српски речено света Петка, која нема сумње да стоји са онима пет мудрих девојака, јер је она целог свога живота Богу служила, у пустињи живела, Господ само зна њене трудове, њене подвиге, њена искушења која је имала од демона, али она је све то победила и удостојила се, дакле, буде од Бога прослављена, јер је она целога живота свога Бога прослављала. Иначе по житију њеном она је била српскога рода. И њене свете мошти, оне су прошле многа места, и Цариград, и Београд и сада се налазе у граду Јашију у Румунији. Али њене молитве, њена душа је присутна и овде међу нама, а нарочито код оних који данас славе свету Петку као своју крсну славу.У Београду постоји чудесна вода извор свете Петке који је познат по својој благодати која лечи многе болести и где велики народ долази. Али нема потребе да идемо ни у Београд, ни у Јаши, него где год да се нађемо, у свакој муци и невољи да се помолимо Богу и светој Петки да она се моли за нас, јер њене молитве су много јаче, много приступачније Богу него нас грешника.

И само тако браћо и сестре, да се трудимо целога живота да останемо слуге Божије које чувају веру Православну своју, јер из вере сва остала дела произлазе и извиру. Без вере није могуће угодити Богу. А вера Православна је једина вера која спасава, њу су нам предали свети апостоли преко светих отаца, ми срби примили ту веру, свети Сава је утврдио ту веру међу нама. Многи свети из рода нашега нам показују пут којим треба да идемо, и ми да се угледамо на њих, да идемо њиховим стопама. И само тако ако будемо живели и тој вери учили нашу децу и омладину, онда можемо се надати у милост Божију да када пођемо одавде да нас прими Небески Женик у своју ложницу са осталим мудрим девојкама, да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу јединосуштну и нераздељиву свагда сада и у векове векова. Амин. Срећан празник, нарочито онима који данас славе као своју крсну славу.

Још само нешто браћо и сестре, ви знате, сигурно сви знате да недалеко одавде у Метлићу, у близини Шапца, да је никла још једна нова катакомба наше Епархије рашко-призренске у егзилу, која је посвећена управо данашњем празнику светој Петки, Параскеви, под називом Нова Петковица, јер постоји манастир Петковица, ово је Нова Петковица. Данас тај манастир слави, овде је међу нама мати Јустина која је настојатељица тога манастира. Будући ако да Бог сад је само почетак, па колач славски и свећење жита славскога обавићемо у њеном манастиру. Ко може да крене тамо, да буде присутан, да помогнемо и увеличамо и ту радост наших сестара које тамо живе, које се подвизавају и које служе светој Петки, а она њих води у овоме животу да бих их довела и у Царство Небеско. Амин.